

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 17 marca 2011 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii
Europejskiej i członków ich rodzin**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 25 lutego 2011 r. ustawy o zmianie ustawy o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin, wprowadza do jej tekstu następującą poprawkę:

- w art. 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

"7) w art. 71 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

"2. Jeżeli stopień zagrożenia dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego tego wymaga, w decyzji o wydaleniu zarządza się jej przymusowe wykonanie przez doprowadzenie obywatela UE lub członka rodziny niebędącego obywatelem UE do granicy albo do granicy państwa, do którego zostaje wydalony, lub do portu lotniczego albo morskiego tego państwa. W takim przypadku w decyzji o wydaleniu można nie określać terminu opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo określić termin krótszy niż 31 dni.";

MARSZAŁEK SENATU

Bogdan BORUSEWICZ

U Z A S A D N I E N I E

Poprawka Senatu do ustawy o zmianie ustawy o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin, wskazuje, że w decyzji o wydaleniu, która podlega przymusowemu wykonaniu, można nie określać terminu opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo określić termin krótszy niż 31 dni.

W myśl art. 71 ust. 2 nowelizowanej ustawy, jeżeli stopień zagrożenia dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego tego wymaga, w decyzji o wydaleniu zarządza się jej przymusowe wykonanie przez doprowadzenie obywatela UE lub członka rodziny niebędącego obywatelem UE do granicy albo do granicy państwa, do którego zostaje wydalony, lub do portu lotniczego albo morskiego tego państwa. Jak wskazuje się w uzasadnieniu projektu ustawy przepis ten budzi wątpliwości interpretacyjne dotyczące tego, jaki czas ma do dyspozycji podmiot wykonujący decyzję o wydaleniu oraz cudzoziemiec, w stosunku do którego zarządzono przymusowe doprowadzenie do granicy. Przepis poprzedzający (ust. 1) wskazuje bowiem, że w decyzji o wydaleniu wskazuje się termin na opuszczenie terytorium RP i że termin ten nie może być krótszy niż 31 dni. Dlatego projektodawca zaproponował dodanie na końcu art. 71 ust. 1 wyrazów "z zastrzeżeniem ust. 2" uznając, że po tym zabiegu będzie jasne, iż ust. 1 nie ma zastosowania w przypadku przymusowego wykonania decyzji o wydaleniu.

Senat dostrzegł, iż wprowadzona przez Sejm zmiana nie doprowadzi do zamierzonego celu. Przepis art. 71 ust. 1 wskazuje, iż decyzja o wydaleniu zawiera nakaz opuszczenia terytorium RP i określa termin na opuszczenie terytorium RP (nie krótszy niż 31 dni). W sytuacji nadzwyczajnej określonej w ust. 2 tego artykułu decyzja o wydaleniu zawiera element dodatkowy – zarządzenie jej przymusowego wykonania przez doprowadzenie do granicy albo do granicy państwa, do którego zostaje wydalony, lub do portu lotniczego albo morskiego tego państwa. Zupełnie uprawniona mogłaby być zatem interpretacja, zgodnie z którą dodawane wyrazy "z zastrzeżeniem ust. 2" oznaczają jedynie tyle, że w sytuacji opisanej w ust. 2 decyzja o wydaleniu jest szersza niż wynikałoby to z ust. 1 (o zarządzenie jej przymusowego wykonania). Nie byłoby także jasne, czy zmiana art. 71 ust. 1 ma oznaczać, że w decyzji o wydaleniu, która podlega przymusowemu wykonaniu, nie określa się terminu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, czy też termin określony w decyzji może być krótszy niż 31 dni, czy też wreszcie wojewoda miałby możliwość wyboru jednego z tych rozwiązań w zależności od konkretnego przypadku.

Wobec powyższego, kierując się stanowiskiem Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców oraz mając na względzie § 23 ust. 3 Zasad Techniki Prawodawczej, Senat proponuje zapisanie wprost w art. 71 ust. 2, że w decyzji o wydaleniu uregulowanej w tym przepisie można nie określać terminu opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo określić termin krótszy niż 31 dni.